

[Anden næstformand]

Forslag til lov om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove. (Håndhævelse). (Lovforslag nr. L 78).

Forslag til lov om ændring af lov om genanvendelse af papir og drikkevareemballager samt begrænsning af affald. (Lovforslag nr. L 148).

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bestemmelserne vedrørende klageadgang til miljøministeriet og miljøankenævnet i visse love under miljøministeriet. (Beslutningsforslag nr. B 74).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Kulturudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Lovforslag nr. L 111).

Forslag til lov om ændring af fotografiloven. (Lovforslag nr. L 112).

Kulturudvalget har endvidere afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser. (Lovforslag nr. L 83).

Kulturudvalget har endelig afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed. (Lovforslag nr. L 84).

Eksemplarer er omdelt.

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ophævelse af lov om rigshospitalets styrelse. (Lovforslag nr. L 70).

Eksemplarer er omdelt.

Retsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om erstatningsansvar. (Lovforslag nr. L 7).

Retsudvalget har endvidere afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Godkendelse som adoptant). (Lovforslag nr. L 9).

Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. (Fremsat 2/5 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Medicintilskud).

(Fremsat 2/5 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Torben Lund (S):**

Det lovforslag, vi nu skal behandle, er jo indenrigsministerens forsøg på at følge den dagsorden op, som et flertal her i folketinget vedtog den 12. april 1984, og hvorved regeringen blev pålagt at sikre, at kronisk syge og pensionister skulle holdes skadesløse ved køb af de præparater, som indenrigsministeren fjernede tilskuddet fra ved en bekendtgørelse fra marts måned i år.

Jeg må nok starte med at sige, at vi er faktisk meget skeptiske og meget kritiske over for, om dette forslag nu lever op til den dagsorden, som vi var et flertal her i folketinget der vedtog, og jeg vil gerne begrunde det på forskellig måde.

For det første bruger ministeren i lovforslaget en betegnelse for personkredsen, som i hvert fald kan give anledning til tvivl. Man skriver, det er til »personer, der lider af en varig lidelse, der kræver fortsat behandling med et af de pågældende lægemidler«. Jeg synes, det kunne være interessant i sig selv at få fastslået, om det svarer til udtrykket »kronisk syge« i den dagsorden, som vi vedtog den 12. april i år.

[Torben Lund]

Derudover synes jeg også, det er meget svært af lovforslaget at se, at det skulle have virkning fra den 23. marts 1984, hvor bekendtgørelsen trådte i kraft. Der står jo i dagsordenen, at pensionister og kronisk syge skal holdes skadesløse, og det må vel indebære, at man også holder den gruppe af pensionister og kronisk syge skadesløs, som nu har måttet betale mere for medicinen, siden ministeren – lidt hovedløst, kan man måske sige – udsendte bekendtgørelsen den 22. marts 1984.

Derudover fremgår det også af bemærkningerne, at indenrigsministeren er til sinds kun som udgangspunkt at optage de præparater, som fik fjernet tilskuddet den 23. marts 1984, og at ministeren vil bede sundhedsstyrelsen om at se på, om ikke nogle af de præparater alligevel skal blive i bekendtgørelsen, sådan at pensionister og kronisk syge også skal betale fuld pris for dem. Det er i hvert fald en indskrænkning i forhold til dagsordenen, og det illustrerer vel – nu da ministeren er nødt til at bede sundhedsstyrelsen om det – i virkeligheden, hvor ansvarsløst det var at udsende bekendtgørelsen i sin tid – stik imod den vejledning, ministeren havde fået fra sundhedsstyrelsen og fra det såkaldte medicinudvalg.

Derudover vil jeg også godt pege på, at det af bemærkningerne fremgår, at besparelsen reduceres fra netto 60 mill. kr. til 19 mill. kr. Det synes jeg egentlig er ganske interessant, for under forespørgselsdebatten kom det jo meget klart frem, at det ikke specielt var pensionister og kronisk syge, der skulle rammes af denne lovgivning. Men det viser sig altså, at to tredjedele af besparelsen i virkeligheden vedrører pensionister og kronisk syge.

Jeg vil godt sige med hensyn til de 19 mill. kr., som man nu regner sig frem til, at vi er mildest talt skeptiske over for, om det holder. Jeg tror, at af den gruppe af personer, der førhen benyttede muligheden for at få recept på håndkøbsmidler og dermed kunne få tilskud, udgør pensionister og kronisk syge mere end de to tredjedele, man her regner med. Jeg tror faktisk, at den gruppe af ikke kronisk syge og pensionister, der brugte den fremgangsmåde, er betydelig mindre end svarende til en besparelse på 19 mill. kr.

På den baggrund og med de bemærkninger vil jeg gerne opfordre ministeren til fuld-

stændig at opgive den besparelse, som fjernelsen af tilskuddet til disse præparater er.

For det første er der altså i bedste fald kun 19 mill. kr. tilbage i besparelse, og derudover mener jeg også, der allerede er peget på, at der nu vil opstå nye misbrugsmuligheder. Formanden for medicinudvalget har ifølge en udtalelse i Aktuelt den 3. maj 1984 yderligere sagt, at man herved vender tilbage til en ordning fra før 1973, der netop blev opgivet, fordi den ikke var til at styre. Jeg vil godt bede ministeren om at kommentere den udtalelse, om det er korrekt, at det, man nu lægger frem, i virkeligheden svarer til ordningen fra før 1973, og at denne ordning blev opgivet, fordi man ikke kunne styre den.

Som sagt: jeg vil opfordre ministeren til fuldstændig at opgive denne besparelse. Vi er meget kritiske og vi er meget skeptiske over for det lovforslag, der er fremsat.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da den konservative ordfører, fru Karen Højte Jensen, desværre ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Dette lovforslag har jo til formål at opfylde den af folketinget den 12. april 1984 vedtagne dagsorden. Hr. Torben Lund har fremdraget nogle spørgsmål, og jeg må sige, at det var netop de spørgsmål, jeg selv i debatten fremdrog, da man fik dette dagsordensforslag, og det var årsagen til, at jeg fremsatte et andet, men det kunne jo ikke vinde flertal dengang.

Jeg kan tilsige en velvillig behandling i udvalget. Der må vi se at få de spørgsmål besvaret rigtigt.

Bente Nielsen (V):

Det lovforslag, som indenrigsministeren her har fremsat, har jo til formål, som også hr. Torben Lund har været inde på, at opfylde folketingets dagsorden fra den 12. april 1984, hvori regeringen opfordres til at sikre, at de kronisk syge og pensionisterne friholdes for bortfaldet af de generelle sygesikringsstilskud til håndkøbslægemidler.

Venstre skal på nuværende tidspunkt anbefale lovforslaget til vedtagelse, uanset at vi finder det unødvendigt, at alle pensionister skal friholdes. Vi mener fortsat, at det ville

[Bente Nielsen]

have været mere rimeligt, hvis det kun havde været de kronisk syge og pensionisterne med medicinkort, der blev holdt skadesløse i forbindelse med bortfald af sygesikringstilskuddet, men som tingene er nu, vil vi anbefale lovforslaget.

Agerschou (SF):

Hr. Torben Lund gennemgik baggrunden for, at dette lovforslag overhovedet er kommet frem, så det vil jeg ikke gentage. Ministeren skriver i sin fremsættelsestale til lovforslaget, at hun ikke er særlig glad for at fremsætte dette lovforslag. Det vil jeg heller ikke forlange at ministeren er, nærmest tværtimod, men jeg vil forlange, at ministeren opfylder folketingets flertals dagsorden, og det mener jeg efter min bedste overbevisning ikke at ministeren gør med dette lovforslag. Til ministerens orientering vil jeg lige citere den dagsorden, der blev vedtaget den 12. april 1984. Der står nemlig (sp. 4338):

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at kronisk syge og pensionister holdes skadesløse ved køb af de præparater, der er omhandlet i indenrigsministerens bekendtgørelse i Statstidende den 22. marts 1984, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Der står »holdes skadesløse«, og det betyder, at den virkning, der er beskrevet i lovforslaget, skal gælde fra den 23. marts i år. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Jeg er også faldet over det samme udtryk, som hr. Torben Lund faldt over, nemlig »personer, der lider af en varig lidelse, der kræver fortsat behandling« osv. Er det nu præcis det samme som det, der stod i dagsordenen, nemlig »kronisk syge«. Det er en af de ting, vi nu må kigge nærmere på i udvalget.

Jeg er også faldet over bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at man kun som et udgangspunkt optager samtlige de præparater, der fik fjernet tilskuddet den 23. marts 1984. Jeg er interesseret i at høre nærmere om, hvad det kommer til at betyde, hvilke konsekvenser det vil have, og hvad det egentlig betyder, når man skriver sundhedsstyrelsen. Betyder det, at det er sundhedsstyrelsens medicinudvalg, der skal gennemgå præparaterne?

Det er interessant at se, at den oprindelige besparelse nu ifølge dette lovforslag bliver reduceret med ca. 40 mill. kr. Det vil altså sige, at vi havde ret, når vi under forespørgselsdebatten hævdede, at det specielt var pensionister og kronisk syge, det gik ud over, da ministeren ændrede reglerne.

Ligesom hr. Torben Lund er også jeg i tvivl om, hvorvidt det er en særlig hensigtsmæssig måde at opfylde folketingets dagsorden på. Jeg tror, det var langt mere enkelt, hvis ministeren simpel hen trak sin ændring af bekendtgørelsen tilbage.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Som det er nævnt af samtlige ordførere, er dette lovforslag en opfølgning af beslutningen af 12. april 1984, og derfor kan det radikale venstre anbefale det. Vi vil dog også gerne i udvalget have lejlighed til at drøfte muligheden for en ændring af ikrafttrædelsestidspunktet. Det mener vi der er grund til.

Med hensyn til listen er det vor opfattelse, at vi går ud fra den samme liste, som var med i bekendtgørelsen i marts måned, og vi tror, ministeren er enig i, at det er en sag, der haster så meget, at det er vort startpunkt. Når vi på et senere tidspunkt eventuelt får henvendelser fra sundhedsstyrelsen om ændringer, er jeg ikke så nervøs for, at vi ikke skal blive enige om det, for der er dog stadig væk det samme flertal i folketinget.

Med de bemærkninger vil jeg gerne anbefale forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget, vi har til førstebehandling i dag, har til formål at opfylde den af folketinget den 12. april 1984 vedtagne dagsorden, der opfordrer regeringen til at skadesløsholde pensionister og kronisk syge for bortfaldet af sygesikringstilskud til håndkøbslægemidler. Der tilvejebringes således hjemmel til, at der kan etableres en ordning med generelt sygesikringstilskud til visse håndkøbslægemidler, der ordineres til pensionister og kronisk syge. Man bryder med det hidtil gældende generelle tilskudsprincip, hvorefter medicintilskuddet ydes uden hensyn til patientens status eller varigheden af den sygdom, der skal behandles.

Jeg håber på en god og positiv udvalgsbehandling, således at man kan finde frem til

[Sonja Albrink]

en ordning for de patientgrupper, hvor der kan være et reelt behov for støtte.

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig lovforslaget.

Arentoft (FP):

Da vores medlem af kommunaludvalget, hr. Poulsgaard, ikke er til stede, skal jeg komme med nogle få principielle bemærkninger. I fremsættelsestalen siger indenrigsministeren: »Jeg er selvsagt ikke glad for at fremsætte dette lovforslag.« Det kan jeg i og for sig godt forstå, men ministeren gør det, fordi der blev vedtaget denne dagsorden.

Da fremskridtspartiet stemte for dagsordenen, kan vi også tilslutte os dette lovforslag, og vi er tilfredse med, at det giver en lempelse for folke-, invalide- eller førtidspensionister og for personer, der lider af en varig lidelse, der kræver fortsat behandling med et af de lægemidler, der kommer til at stå på denne særlige liste.

Fremskridtspartiet kan altså tilslutte sig dette lovforslag.

Lenger (VS):

VS deler den skepsis og den kritik, som hr. Torben Lund og hr. Agerschou har givet udtryk for.

Det er tvivlsomt, hvad begrebet varig står for i ministerens lovforslag. Er den varige lidelse identisk med det, som i dagsordenen hed kronisk syge, eller er den ikke? Vi ved fra mange andre sammenhænge – det gælder i hvert fald inden for bistandslovens område – at netop begrebet varig kan fortolkes meget forskelligt, og det kan det også inden for dette område. Hvordan defineres egentlig en varig lidelse?

Dertil kommer, som også andre har været inde på, at der ikke fremgår noget som helst af lovforslaget, som sikrer, at pensionister og kronisk syge faktisk holdes skadesløse. Det har at gøre med ikrafttrædelsestidspunktet. Det kan godt være, ministeren har tænkt sig, at ikrafttrædelsestidspunktet er den 23. marts i år. Det kan også være, at ministeren ikke har tænkt sig det, men det værste er egentlig, at den periode, som er forløbet – sammenholdt med den procedure, som ministeren skitserer der skal være gældende fremover – i virkeligheden vil gøre det meget vanskeligt for ikke at sige umuligt faktisk at gennemføre

re dette forslag, sådan at pensionister og kronisk syge med tilbagevirkende kraft til den 23. marts i år holdes skadesløse. Det vil i alt fald administrativt være meget vanskeligt på baggrund af den procedure, som ministeren har valgt, og det er vel egentlig det, som er mest alvorligt ved lovforslaget her.

Vi mener heller ikke, det er i overensstemmele med den dagsorden, som folketinget vedtog, at ministeren nu laver en sikkerhedsventil – en mulighed for dog at få lidt af sin oprindelige besparelse igennem – ved, at sundhedsstyrelsen nu skal se på, om enkelte af lægemidlerne alligevel skal tages ud.

Derfor må vi opfordre ministeren til at trække bekendtgørelsen tilbage og tage dette lovforslag tilbage. Der er ingen som helst grund til, at ministeren skal have en særskilt hjemmel, som hun får med dette lovforslag. Hvis hun opgav besparelsen, som blev gennemført i marts, var alt som før, og så var der ingen grund til at foretage denne ændring af selve loven.

Lovforslaget vil være umuligt at administrere. Det, at man skal anføre en speciel karakteristik af patienten på en recept, har vi altid opfattet som et utroligt molboarbejde. Forslaget er i det hele taget et molboforslag, som vi vil opfordre ministeren til at trække tilbage.

Vi tror, det er fremsat, fordi ministeren ikke ønsker totalt at tabe ansigt i denne sag, men dertil vil jeg gerne sige, at det kan også undgås at tabe ansigt, hvis man erkender, at det her altså var en fuser. Der er ingen grund til at råde bod på en fuser ved at lave en ny fuser.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan støtte ministerens lovforslag.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne sige tak for behandlingen her i dag. Når jeg har skrevet i fremsættelsen, at jeg ikke var glad for at fremsætte lovforslaget, er det, fordi jeg har den principielle mening, at man lige så godt kan sige, hvad man mener, og det kan man også gøre i fremsættelsen til et lovforslag. Da alle her i

[Indenrigsministeren]

salen ved, at det er sådan, har jeg skrevet det.

Når det står der, er det ikke, fordi det er ubehageligt at skulle fremsætte lovforslag, så er det, fordi det – sådan som det også er blevet nævnt fra nogle ordførers side – er et helt nyt system, vi laver her ved at tage pensionister ud som en samlet gruppe, som uanset indkomst kan få tilskud til et eller andet. Det er et nyt princip, som folketinget hermed tager hul på. Det har socialministeren sidste gang, da vi behandlede disse spørgsmål, talt om og advaret imod. Det er grunden til, at de bemærkninger står der. Der er jo mennesker i dette land, som er ringere stillet end pensionister og kronisk syge, som man her ved vil sikre med en undtagelsesbestemmelse, men det skal jeg nu ikke gøre mere ud af.

Jeg er enig med hr. Arentoft i, at dette lovforslag dækker ordlyden af den dagsorden, der blev vedtaget, og det er derfor, lovforslaget ligger her.

Jeg har noteret mig, at hr. Torben Lund er skeptisk og kritisk. Det kan der være anledning til at se på i udvalget, men jeg vil godt sige med hensyn til skepsisen over for dette med den varige lidelse, at det er det samme som at være kronisk syg. Jeg skal bare henvise til bemærkningerne, side 2, hvor der utrykkeligt står:

»Det er dog en betingelse for udløsning af tilskuddet, at lægen utrykkeligt anfører på recepten, at det pågældende tilskudsberettigede håndkøbslægemiddel er ordineret til en pensionist eller til en kronisk syg.«

Så det er altså det samme.

Hvilket sortiment der skal være tale om, får udvalget lejlighed til at være med til at vurdere, og det synes jeg da udvalget skulle være glad for.

Jeg synes, det var utrolig letsindigt af hr. Torben Lund at sige, at ministeren bare skulle sige farvel til 19 mill. kr. Her i huset har vi i almindelighed brug for at tage de besparelser, der er at få, og når man hermed har sikret sig det, som hr. Torben Lund var optaget af at sikre, nemlig at kronisk syge og pensionister blev friholdt, så er der vel ingen grund til at vinke farvel til en besparelse på 19 mill. kr., som vi derefter mener vedrører de øvrige grupper.

Hr. Torben Lund spurgte, om ordningen fra 1973 er forskellig fra denne. Det er den, fordi der om denne ordning, som jeg sagde

før, i bemærkningerne står, at lægen utrykkeligt skal anføre på recepten, at det pågældende tilskudsberettigede håndkøbslægemiddel er ordineret til en pensionist eller en kronisk syg. Denne utrykkelige anførelse på recepten er noget nyt i forhold til det, som var gældende i 1973, så der er altså forskel på ordningerne. Hermed sikrer man sig selvfølgelig, at mennesker, som ikke er berettigede, ikke får en sådan påtegning. Det er meningen med det.

Jeg skal sige tak til fru Lizzie Lichtenberg og tak til fru Bente Nielsen for tilslutningen og sige til hr. Agerschou, at det er rigtigt, at sundhedsstyrelsen skal gennemgå den liste og på grundlag af den udarbejde en liste over medicin, som man herefter kan få tilskud til.

Jeg er godt klar over, at man fra nogle partiers side – også fra hr. Agerschous side – gerne så, at jeg trak bekendtgørelsen tilbage og sagde farvel til de 19 mill. kr. Det vedrører også det, hr. Torben Lund sagde. Det har jeg altså ikke til hensigt. Formålet med den oprindelige ændring var jo netop, at vi skulle opnå en besparelse, og det kan vi altså også med dette lovforslag. Derfor er det klart, at jeg ikke trækker bekendtgørelsen tilbage – især ikke, da jeg mener, at bekendtgørelsen var fuldstændig korrekt.

Fru Dagmar Mørk Jensen skal jeg også sige tak til, og det samme skal jeg gøre til CDs ordfører. Jeg er som sagt enig i, at det er et helt nyt system, vi tager fat på her ved at give alle pensionister uanset indkomst mulighed for støtte til medicin, men sådan har folketingets flertal altså ønsket det.

Jeg skal sige til hr. Lenger og også til andre ordførere, der har været inde på det, at dette lovforslag har ikke tilbagevirkende kraft. Hvis man vil gå tilbage til et eller andet tidspunkt forud for det foreslåede, er der jo præcedens for, at man bruger lovforslagets fremsættelsesdato som den dato, det er rimeligt at gå tilbage til. Jeg kan forstå på ordføreren, at han gerne ville gå tilbage til den dato, hvor bekendtgørelsen trådte i kraft, altså den 23. marts. Man kunne også sige, at datoen måske snarere skulle være en, der lå derimellem, nemlig den dag, hvor bekendtgørelsen blev – hvad skal vi sige? – underkendt af folketingets flertal. Det ville jeg mene ville være det rigtige. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at hvis man ønsker en sådan tilbagevirkende kraft, betyder det altså efter dette

[Indenrigsministeren]

en temmelig omstændelig forestilling, som hr. Lenger var noget inde på. Jeg vil bare advare folketingets flertal om, at det kan blive en særdeles knudret affære. Jeg skal yderligere sige, at mennesker, som virkelig har haft behov for det her, efter deres læges råd har henvendt sig til sundhedsstyrelsen, som i øjeblikket er i gang med at behandle disse ting. Det var det, jeg nævnte, da jeg sidste gang talte om denne sag, at den mulighed var der, og den er der altså nogle som har brugt.

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne fastholde min opfordring til indenrigsministeren om at trække bekendtgørelsen tilbage. Jeg vil godt gentage to meget gode grunde til at gøre det.

For det første tror jeg ikke på, at de 19 mill. kr. overhovedet bliver sparet. Jeg tror ikke, den gruppe, der er tilbage, kan koste 19 mill. kr.

Derudover pegede indenrigsministeren selv på de praktiske vanskeligheder, der ville være forbundet med at give denne lovgivning tilbagevirkende kraft fra den 23. marts i år. Det er praktiske vanskeligheder, som jeg synes indenrigsministeren selv i høj grad har bidraget til, nemlig ved, at der er gået 3 uger, siden folketinget vedtog en dagsorden, der pålagde ministeren at skadesløsholde pensionister og kronisk syge. Jeg mener ikke, lovforslaget er mere kompliceret, end at det i hvert fald kunne have været fremsat på et betydelig tidligere tidspunkt.

Indenrigsministeren var inde på det nye princip, som vi nu vil håndhæve her: at man ikke skal se på indkomsten i forbindelse med medicintilskud. Det er egentlig fantastisk, at indenrigsministeren og for den sags skyld også socialministeren under forespørgselsdebatten kan komme med en indsigelse af den art. Når jeg tænker på, hvordan indenrigsministeren og socialministeren har ladet det hagle ned over socialdemokratiet, hvis vi f.eks. på handicapområdet har peget på, at der måske kunne være nogle indkomstgrupper blandt handicappede, som fik en rigelig stor ydelse! Her har man hele tiden fra regeringspartiernes side – specielt mens man sad i opposition – fastholdt det synspunkt, at der altid skulle ydes fuldstændig kompensation

til handicappede uanset indkomst og uanset formue.

Agerschou (SF):

Jeg vil for det første gøre ministeren opmærksom på, at hun ikke blandede folketinget ind i det, da ministeren i sin tid ændrede bekendtgørelsen. Derfor kan det ikke nytte noget, at ministeren nu vil blande folketinget ind i, at det kan blive en omstændelig forestilling, hvis lovforslaget skal have virkning fra den 23. marts i år. Det er ministeren selv, der har bragt sig i den situation, og derfor må det være ministeren selv, der bringer sig ud af den. Det behøver folketinget ikke at blive blandet ind i.

Hvis ministeren vil gøre sig den ulejlighed at læse folketingets dagsorden en gang til, så vil hun se, at der altså står, at kronisk syge og pensionister skal holdes skadesløse ved køb af de præparater, der er omhandlet i indenrigsministerens bekendtgørelse i Statstidende den 22. marts 1984. Derfor kan det ikke nytte at komme med et forslag, som træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Ministeren er nødt til at ændre sit forslag, så det får virkning fra den 23. marts 1984.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

For at være helt sikker på opfattelsen vil jeg lige gøre opmærksom på, at i modsætning til de partier, vi var enige med den 12. april i år, anser jeg det ikke for særlig urimeligt, at ikke-pensionister og folk, der ikke lider af en kronisk sygdom, selv skal betale for receptfri medicin. Derfor er vi rimeligt tilfredse med det foreliggende lovforslag – som nævnt bortset fra ikrafttrædelsesdatoen.

Med hensyn til, at administrationen skulle være så besværlig, har jeg i hvert fald flere apotekeres ord for, at det er til at leve med.

Med hensyn til ministerens bekyrninger for, at pensionister med en høj indkomst får tilskud, vil jeg bare gøre opmærksom på, at det fik de altså også før. Vi har ikke stillet nogen bedre, end de var stillet før.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til hr. Agerschou og hr. Torben Lunds bemærkninger vil jeg gerne sige, at det, jeg gjorde, var det fæle, at jeg udstedte en bekendtgørelse, sådan som jeg har ret til admi-

[Indenrigsministeren]

nistrativt. Den var nemlig ikke bundet af en lovgivning. Det er jo en helt principiel diskussion, som man kan tage, om folketingets skal blande ministerens ansvarsområde ind i folketingets arbejde i en sådan grad, at der sker en forplumring af sondringen mellem ministrenes og folketingets ansvar. Vi har en tredeling af magten her i landet, men jeg føler, at folketinget på mange områder i stigende grad er begyndt at blande tingene betænkeligt sammen, og det er der altså tale om her. Jeg var i min gode ret til at ændre den bekendtgørelse dengang. Der var intet i lovgivningen, der ikke gav mig mulighed for det. Det, man som minister ikke kan gøre på medicinområdet uden om folketinget, er at sætte tilskudssatserne ned el.lign., men her er der tale om en helt reel ting, som ministeren administrativt kan ændre, og det var det, jeg gjorde.

Når jeg nævner det, er det, fordi det, hvis man ønsker at lave en sådan lovgivning med tilbagevirkende kraft, i høj grad rejser det spørgsmål, som man må stille jurister, hvornår det så vil være rimeligt at ændre det, om det skal være fra den dag, hvor ministeren udnytter sin ret til at gennemføre nogle administrative bestemmelser, eller det skal være fra den dag, hvor folketinget underkender disse administrative bestemmelser, nemlig ved et forslag som det, hr. Agerschou har fremsat. Det er en rent principiel diskussion, som man bestemt godt kunne tage i folketinget i almindelighed, også når det drejer sig om andre spørgsmål end medicin.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er korrekt, når ministeren hævder, at folketinget i sin tid har givet ministeren en bemyndigelse til det, hun gjorde den 23. marts 1984, men folketinget kan tage den bemyndigelse fra ministeren igen, hvis folketingets flertal mener, at ministeren udøver den på en måde, der ikke er i overensstemmelse med den måde, folketingets flertal mener den skal udøves på. Det er det, der er sket, og det skal indenrigsministeren ikke forplumre.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det har jeg ikke et øjeblik underkendt. Jeg mener, det er aldeles rigtigt, at folketinget til

enhver tid selvfølgelig kan tage en sådan bemyndigelse fra en minister, hvis der viser sig et flertal for noget andet, men man kunne i princippet sige, at folketinget derved også fuldstændigt tager ansvaret. Hvis folketinget på den måde ønskede at gribe ind i alle mulige sager inden for et ministerområde, ville det være plat umuligt for ministeren at leve op til sit ansvar som minister, og det ville skabe nogle ganske alvorlige problemer, selv om det selvfølgelig er meget rart at blive ansvarsfri, hvad man ville blive på den facon.

Når jeg tager det frem, er det, fordi det rejser et spørgsmål af væsentlig betydning, hvis folketingets flertal eller nogle partier ytrer ønske om, at noget skal have tilbagevirkende kraft, nemlig hvornår datoen så er, om det er fra den dag, hvor ministeren udnytter sine administrative beføjelser ifølge lovgivningen, eller det er fra den dag, hvor folketinget omgør det. Jeg mener, det sidste må være korrekt, men det skal der vist jurister til at vurdere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om demokratisering af valgene til folketinget.

Af Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 27/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):